

δημιουργία

ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ «Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ» • ΤΕΥΧΟΣ 27 • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2023 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2024

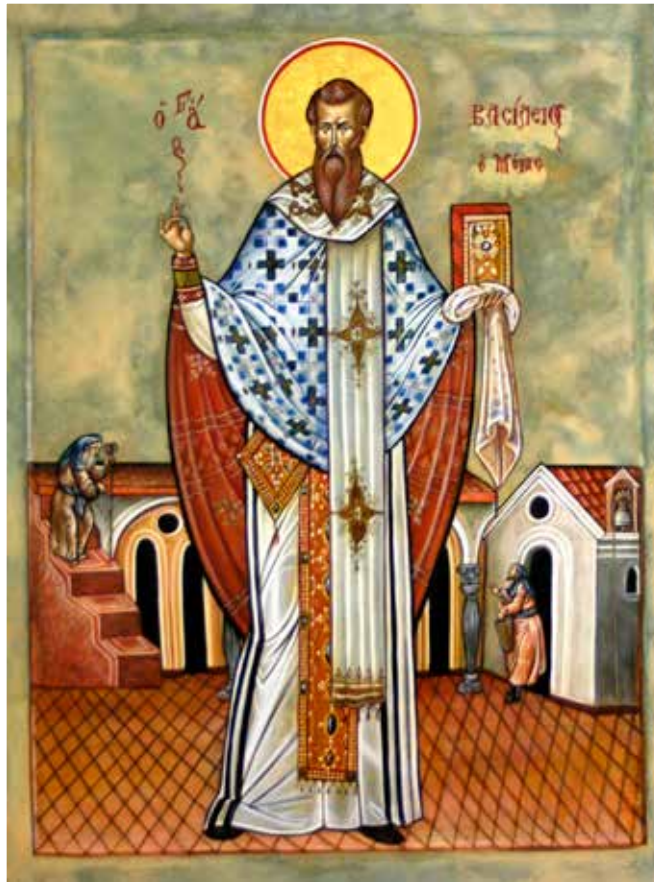
Σκέψεις για το νέο έτος

Είναι παλιό το έθιμο: την παραμονή του Νέου Έτους, όταν το ρολόι κτυπήσει μεσάνυχτα, σκεφτόμαστε τις επιθυμίες μας για το νέο έτος και προσπαθούμε να εισέλθουμε στο άγνωστο μέλλον μ' ένα όνειρο, προσδοκώντας ταυτόχρονα την εκπλήρωση κάποιας αγαπητής μας επιθυμίας. Σήμερα, για άλλη μια φορά βρισκόμαστε μπροστά σ' ένα νέο έτος. Τι επιθυμούμε για τους ίδιους, για τους άλλους, για τον καθένα; Ποιο είναι το τέλος όλων μας των ελπίδων; Η απάντηση είναι μονίμως η ίδια αιώνια λήξη: ευτυχία. Ευτυχές το Νέο Έτος! Ευτυχία για το Νέο Έτος! Η ιδιαίτερη ευτυχία που επιθυμούμε είναι φυσικά διαφορετική και προσωπική για τον καθένα, αλλά όλοι μας μετέχουμε στην κοινή πίστη πως αυτό το έτος η ευτυχία θα μας πλησιάσει, πως μπορούμε να ελπίσουμε σ' αυτή με προσδοκία.

Πότε όμως είναι κάποιος αληθινά ευτυχισμένος; Μετά από αιώνες εμπειρίας και γνώσης σχετικά με τον άνθρωπο, δεν μπορούμε πλέον να εξισώσουμε την ευτυχία με οποιοδήποτε εξωτερικό γνώρισμα, π.χ. χρήματα, υγεία, επιτυχία κ.λ.π. Γνωρίζουμε πως τίποτε απ' όλα αυτά δεν ανταποκρίνεται πλήρως σ' αυτή τη μυστηριώδη και πάντοτε φευγαλέα έννοια της ευτυχίας. Είναι σαφές πως η φυσική άνεση φέρνει ευτυχία, αλλά και άγχος. Η επιτυχία φέρνει ευτυχία, αλλά και φόβο. Είναι εκπληκτικό πως όσο περισσότερη εξωτερική ευτυχία διαθέτουμε, τόσο περισσότερο εύθραυστη γίνεται και

πιο ατίθασος ο φόβος πως θα τη χάσουμε και θα μείνουμε με άδεια χέρια. Πιθανώς αυτός είναι και ο λόγος που ευχόμαστε ο ένας στον άλλο «μια νέα ευτυχία» για το Νέο Έτος. Η «παλιά» ευτυχία ποτέ δεν πραγματοποιήθηκε, κάτι πάντοτε έλειπε. Τώρα όμως ατενίζουμε ξανά μπροστά μας με μια ευχή, ένα όνειρο, μια ελπίδα...

«Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν

τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν» (Ιωάν. 1, 4-5). Αυτό που υπονοεί αυτή η φράση είναι πως το φως δεν μπορεί να καταποθεί από τον φόβο και το άγχος, δεν μπορεί να σκορπισθεί από τη λήπη και την απελπισία. Να μπορούσαν οι άνθρωποι, σ' αυτή τη μάταιη δίψα για

στιγμιαία ευτυχία, να έβρισκαν μέσα τους τη δύναμη να σταματήσουν, να σκεφτούν, να ατενίσουν τα βάθη της ζωής! Να μπορούσαν να ακούσουν τα λόγια, τη φωνή που τους καλεῖ αιώνια μέσα σ' αυτά τα βάθη. Ας γνώριζαν μόνο τι είναι αληθινή ευτυχία. **«Τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν»** (Ιωάν. 16, 22). Δεν είναι αυτό που ονειρευόμαστε όταν το ρολόι κτυπήσει μεσάνυχτα; Τη χαρά που κανείς δεν μπορεί να αφαιρέσει. Πόσο σπάνια όμως φτάνουμε σε τέτοια βάθη! Πόσο τα φοβόμαστε για κάποιο λόγο και τα παραμερίζουμε: «Όχι σήμερα, αλλά αύριο, η μεθαύριο, θα στρέψω την προσοχή στα ουσιαστικά και αιώνια, μόνο, όχι σήμερα. Υπάρχει καιρός».

Ο καιρός όμως στην πραγματικότητα είναι τόσο λίγος. Μόνο στιγμές περνούν πριν το βέλος του χρόνου σφυρίξει πετώντας προς το μοιραίο στόχο. Γιατί καθυστερούμε; Επειδή ακριβώς εδώ, ανάμεσά μας, δίπλα μας, στέκεται Κάποιος: **«ἰδοὺ ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω»** (Αποκ. 3, 20). Αν μόνο παραμερίζαμε το φόβο μας και Τον κοιτάζαμε, θα βλέπαμε ένα τέτοιο φως, μια τέτοια χαρά, και μια τέτοια περίσσεια ζωής, που σίγουρα θα καταλαβαίναμε το νόημα αυτής της φευγαλέας και μυστηριώδους λήξης «ευτυχία».

«Ημερολόγιο»
π. Αλέξανδρος Σμέμαν,
 Εκδ. Ακρίτας

Καλή χρονιά

Ανησυχώ για το μέλλον..

Οι εποχές έχουν αλλιάξει. Ο κόσμος έχει εξελιχθεί και συνεχίζει να εξελίσσεται. Έτσι αλλιάζει και η αντίληψή μας για το μέλλον. Σήμερα, ένα νέο φάσμα σκιάζει τα όνειρα πολλών εφήβων: ο φόβος ενός αβέβαιου μέλλοντος που κυριαρχείται από τις γοργές τεχνολογικές εξελίξεις, την τεχνητή νοημοσύνη (AI) και τις άγνωστες συνέπειες που συνοδεύουν αυτές τις αλλαγές.

Από τη μία πλευρά, οι έφηβοι έχουν απεριόριστη πρόσβαση σε πληθώρα πληροφοριών, με άμεση επικοινωνία και ανοιχτές ευκαιρίες που φαίνονται ανεξάντλητες. Από την άλλη, δημιουργούνται ανησυχίες σχετικά με την ασφάλεια στον εργασιακό τομέα, την προστασία της ιδιωτικότητας και την πολύτιμη ουσία της ανθρώπινης κοινωνίας.

Ένας από τους κύριους φόβους των εφήβων είναι το φάσμα της μετανάστευσης εργασίας. Καθώς η τεχνητή νοημοσύνη εξελίσσεται, οι "παραδοσιακές" θέσεις εργασίας κινδυνεύουν να αντικατασταθούν από αυτοματοποιημένες μηχανές. Αυτό δημιουργεί μια ατμόσφαιρα αβεβαιότητας, οδηγώντας τους εφήβους να αμφιβάλλουν

για τις επιλογές τους σχετικά με την επαγγελματική τους πορεία και τη σταθερότητα της αγοράς εργασίας.

Οι ηθικές συνέπειες της προχωρημένης τεχνολογίας προσθέτουν άλλη μια διάσταση στις ανησυχίες των εφήβων. Ερωτήσεις σχετικά με την ιδιωτικότητα, την παρακολούθηση και την ευθύνη στη χρήση των "AI" είναι πολύ συχνές. Οι έφηβοι θα αναγκαστούν να αντιμετωπίσουν έναν κόσμο, όπου η τεχνολογία μπορεί τόσο να ενδυναμώνει όσο και να εκμεταλλεύεται τους άλλους.

Επιπροσθέτως, η τεχνολογία συνδέει ανθρώπους, ακόμη και αν βρίσκονται χιλιόμετρα μακριά. Η τραγική αλήθεια όμως είναι ότι με αυτές τις συσκευές, ενισχύεται η κοινωνική απομόνωση. Πλέον οι έφηβοι "κοιλάνε" στις οθόνες, είναι τόσο αποσιωπημένοι στον ψηφιακό κόσμο που χάνουν κάθε επαφή με την πραγματικότητα. Έτσι, προκύπτει η ανησυχία και ο φόβος για την επίδραση της τεχνολογίας στις αυθεντικές, ανθρώπινες σχέσεις.

Η αντιμετώπιση του φόβου της νεοφιλίας για το μέλλον απαιτεί μια πολύπλευρη προσέγγιση. Καταρχάς,

η εκπαίδευση διαδραματίζει κεντρικό ρόλο στην καταπολέμηση της τεchnοφοβίας. Μέσω της ενίσχυσης της ικανότητας των εφήβων να προσαρμόζονται στις τεχνολογικές αλλαγές και να αξιοποιούν τις ευκαιρίες που προκύπτουν, οι νέοι αποκτούν τη δεξιότητα να συνεργάζονται αποτελεσματικά με τις συσκευές. Παράλληλα, η προώθηση της κριτικής σκέψης, της δημιουργικότητας και της προσαρμοστικότητας συνεισφέρει στην ανάπτυξη δεξιοτήτων που θα διατηρηθούν στη σύγχρονη αγορά εργασίας.

Τα άτομα που φοβούνται για το αβέβαιο τεχνολογικό μέλλον, πρέπει να αναγνωρίσουν ότι η προσαρμοστικότητα και η ανθεκτικότητα είναι ουσιαστικά χαρακτηριστικά για την επιτυχία, ειδικά στην εποχή μας. Οι προκλήσεις που προκύπτουν από την τεχνητή νοημοσύνη και τις συνεχείς τεχνολογικές εξελίξεις είναι πραγματικές, αλλά παράλληλα προσφέρουν ευκαιρίες για ανάπτυξη, καινοτομία και θετική αλλαγή.

Μην ανησυχείς για το μέλλον... Αντιμέτωπος το άγνωστο με θάρρος.

Γεωργακοπούλου Ιωάννα

Α'1 Λυκείου

Η ΔΙΑΘΕΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΩΣ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΤΑΞΗ!

Κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους 2022 – 2023, υλοποιήθηκε το Πρόγραμμα της Διαθεματικής Δράσης από ομάδα καθηγητών του σχολείου μας.

Τη συντονιστική ομάδα της Διαθεματικότητας αποτελούν :

Αλβέρτη Αναστασία (Μαθηματικός), Θεοδοσιάδη Αναστασία (Φιλολόγος), Κουμουνδούρος Δημήτρης (Φιλολόγος), Ξιρχογιαννοπούλου Πολυτίμη (Χημικός), Παπαδοπούλου Βασιλική (Φιλολόγος), Παρασκευά Αργυρώ (Φιλολόγος), Τσιτάκη Μαριάνθη (Φιλολόγος), Τσώχου Αθηνά (Θεολόγος).

Οι καθηγητές με γνώμονα τη διδασκαλία της δημιουργικότητας και της ολιστικής γνώσης παρακινήσαμε τους μαθητές μας να έρθουν σε

επαφή με ερευνητικά ερωτήματα και τους καθοδηγήσαμε μεθοδικά στην αντιμετώπισή τους, έχοντας ως εργαλείο το ενιαίο σύνολο των διδακτικών αντικειμένων. Η μαθητική ομάδα μέσα από τη συνεργασία, την κριτική σκέψη, την επικοινωνία και την ενοποίηση των σχολικών μαθημάτων, έγινε ενεργός συντελεστής στη διαμόρφωση μιας σφαιρικής αντίληψης της γνώσης, ενιαίας και αδιαίρετης.

Το πρόγραμμα της Διαθεματικότητας συνεχίζεται και αυτή τη σχολική χρονιά με στόχο την ανάδειξη των σχέσεων των διεπιστημονικών εννοιών, αλλά και την υποστήριξη των αρχών της αυτενέργειας και δημιουργίας των μαθητών στο ταξίδι της ανακάλυψης της γνώσης.

Παρατίθεται ένα δείγμα εργασίας των μαθητών που πραγματοποιήθηκε στη διάρκεια της διαθεματικής διδασκαλίας στη β΄ γυμνασίου με θέμα : Το πρόσωπο της Ελένης στον Σεφέρη και στο έργο της Ιλιάδας.

Τα παιδιά με ενθουσιασμό, έμπνευση και συνεργατική διάθεση έγραψαν ένα ποίημα βεβαιώνοντας την αρχή της διαθεματικότητας που είναι η πρωτοβουλία στην κατάκτηση της γνώσης. Χρησιμοποιώντας τις λέξεις «Ελένη», «πουκάμισο», «αδειανό», «αλήθεια», «φεγγάρι», «πόνος», «ζωή», μοίρα, δόλος, συνέθεσαν τα δικά τους ποιήματα.

κ. Θεοδοσιάδη Αναστασία
φιλόλογος

Ποιήματα των μαθητικών ομάδων

B1

Μάταιος θρήνος
Μάταιος πόλεμος
και φταίει Θεός
τόσος πόνος τόσος δόλος
για ένα πουκάμισο αδειανό
Την αλήθεια την κρυφή
το φεγγάρι τη γνωρίζει
πως η Ήρα την Ελένη αλλήλαξε
και στην μοίρα ταΐριξε
για μια ζωή χαμένη

(Καμούτση Ρία , Αλαβάνου Ζανίνα, Γκουσέτη Κατερίνα, Αντωνίου Χριστίνα, Γκιόλια Παναγιώτα)

B2

Η Ελένη κάθεται και κλαίει
με τη μοίρα της να ρέει
Σαν ένα αδειανό πουκάμισο πήρε
ο Πάρης τη Νεφέλη
Πόνος δέκα χρόνων
για μια ψεύτικη Ελένη
Πού είναι η αλήθεια
στην ψεύτικη Ελένη
Πώς τόσος πόνος τόση ζωή
πήγαν στην άβυσσο
Ο δόλος της Ήρας αλλήλαζει τη ζωή

(Παναγιώτης Μάλλφας, Σεσίλια Κέκερη, Νώντας Λαμπρόπουλος, Μαρία Μανωλακέλλη, Γιώργος Μαθιουδάκης)

B3

Δεν ξέρει η ψυχή του Αχαιού
πως είναι κόλπο του Θεού
και άμα το ΄ξερε
θα αλλήλαζε όψη στη ζωή
και το ματωμένο του πουκάμισο
θα είχε σιχαθεί
η μοίρα όμως αλλήλα
του επιφυλάσσει
την αλήθεια ποτέ να μην μάθει
Η Ελένη με πόνο τρομερό
το φεγγάρι κάθε μέρα βλέπει αδειανό

(Χατζηγεωργίου Ευτύχης, Παπαρούπας Χρήστος, Τσάκαλος Νικόλαος, Χριστινάκης Ευθύμης)

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ
«ΤΑ ΔΕΝΤΡΑ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ ΟΡΘΙΑ»
 ΤΟΥ ΑΛ. ΚΑΣΟΝΑ,
 ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
 ΤΗΣ Γ΄ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Παίζουν οι μαθητές:
 Αθανάσιος Σαββάνης | Ιωάννης Γεωργαντάκης | Ελένη Κραντζόλη | Κωνσταντίνος Μπίτσιλ | Αρτέμιος Κόκοις
 Ανδρέας Μπαλάνος | Αρτέμιος Μιλάκης | Ελένη Γεωργιάδη | Αλέξανδρος Ρουσσώτης | Σταυρούλα Κραντζόλη | Μαρία Αρσενίου
 Κωνσταντίνος Μπαλάνος | Σάββας Μουστάς | Γεωργία Βασιλάκη | Αρτέμιος Σάββας

«Τα δέντρα πεθαίνουν ορθία» είναι ένα θεατρικό έργο του πολυβραβευμένου Ισπανού συγγραφέα Αλεχάντρο Κασόνα (1903 - 1965) ο οποίος αυτοεξορίστηκε στην Αργεντινή, όταν ξέσπασε ο ισπανικός εμφύλιος. Εκεί έγραψε και τα περισσότερα έργα του, τα οποία και σκηνοθέτησε τις περισσότερες φορές ο ίδιος. Το συγκεκριμένο έργο υμνεί την έννοια της αλληλεγγύης και της ανθρωπιάς και επισημαίνει τη δυνατότητα που έχει η τέχνη να ανακουφίζει τους ανθρώπους ενεργοποιώντας τη φαντασία τους και ωθώντας τους να την χρησιμοποιήσουν για το κοινό καλό. Στο μυαλό των θεατών στριφογυρίζει διαρκώς το ερώτημα: τι είναι προτιμότερο, μια ζωή γεμάτη πικρές αλήθειες που σε συνθλίβουν ή μικρά -ίσως και μεγαλύτερα- ψέματα, που σου χαρίζουν έστω και προσωρινές στιγμές ευτυχίας; Ο συγγραφέας ακροβατώντας ανάμεσα στον σουρεαλισμό και την πραγματικότητα, παρουσιάζει το θέατρο ως «φάρμακο» και παραμυθία απέναντι στο σκληρό πρόσωπο της ζωής.

Οι μαθητές της θεατρικής ομάδας της Γ΄ Γυμνασίου εργάστηκαν σκληρά για να παρουσιάσουν το δύσκολο αυτό έργο. Μελέτησαν με αξιέπαινη προσήλωση το κείμενο, εμβάθυσαν στους χαρακτήρες, τα κίνητρα, την ψυχολογία, τις αντιδράσεις των ηρώων που υποδύθηκαν, έκαναν πολλούς αυτοσχεδιασμούς και φωνητικές ασκήσεις και αφιέρωσαν αρκετό χρόνο της καθημερινότητάς τους -παρά το βεβαρμένο τους πρόγραμμα- για πρόβες, ώστε η παράσταση να πάρει την τελική της μορφή. Νομίζω ότι το αποτέλεσμα τους αντάμειψε!

κ. Π. Αγγελιοπούλου,
 φιλόλογος

Όταν προπονείσαι για 4 χρόνια για να τρέξεις 9 δευτερόλεπτα...

«Προπονούμεν για 4 χρόνια ώστε να τρέξω για 9 δευτερόλεπτα, και κάποιοι τα παρατάνε όταν δεν βλέπουν αποτελέσματα μέσα σε 2 μήνες».

Τάδε έφη Usain Bolt, πρώην αθλητής στίβου ο οποίος κατέρριψε επτά φορές το παγκόσμιο ρεκόρ σε τρία διαφορετικά αγωνίσματα στίβου από το 2008 μέχρι το 2012. Η δήλωσή του αυτή ξεπερνά τα όρια του στίβου και του ίδιου του αθλητισμού, εκτείνοντας τη σημασία της στην ίδια τη ζωή αναδεικνύοντας πόσο αργή και επίπονη μπορεί να είναι η διαδικασία της εξέλιξης και της προετοιμασίας προς την επίτευξη ενός στόχου.

Δε γίνεται κάποιος να αναμένει ότι χωρίς προπόνηση θα γίνει πρωταθλητής. Δε γίνεται κάποιος να αναμένει ότι χωρίς προετοιμασία θα περάσει στο πανεπιστήμιο. Δε γίνεται κάποιος να αναμένει ότι χωρίς να προσπαθήσει καθόλου θα λάβει οποιαδήποτε ανταμοιβή. Μπορεί να συμβεί, αλλά δεν μπορεί να συμβεί διόλου εύκολα και φυσικά δεν μπορεί να υπάρξει σύγκριση με την ικανοποίηση που νιώθει κάποιος όταν πετυχαίνει κάτι έχοντας δώσει κομμάτι από τον εαυτό του. Όλοι φαντάζονται τον εαυτό τους νικητή, αλλά λίγοι πραγματικά θα το

κυνγήσουν.

«Το κλειδί δεν είναι η θέληση να νικήσεις. Όλοι το έχουν αυτό. Το κλειδί είναι η θέληση να προετοιμαστείς ώστε να νικήσεις».

Η παραπάνω φράση (με διάφορες παραλλαγές) έχει αποδοθεί μεταξύ άλλων στον προπονητή καλαθοσφαίρισης Bob Knight και στον προπονητή ποδοσφαίρου Vince Lombardi. Μαζί με την αρχική δήλωση του Usain Bolt, αποτελούν οδηγούς για υπομονή και επιμονή μέχρι το τέλος. Σε αυτό πίστεψε και η Hidilyn Diaz, Φιλιππινέζα

αθλήτρια άρσης βαρών. Η Hidilyn Diaz συμμετείχε για πρώτη φορά σε Ολυμπιακούς Αγώνες το 2008, τερματίζοντας στα χαμηλότερα στρώματα της κατάταξης. Προσπάθησε ξανά το 2012, με έναν τραυματισμό να μην της επιτρέπει να ολοκληρώσει τη διοργάνωση. Όπως ανέφερε η ίδια, το 2014 αποφάσισε ότι δεν μπορούσε να ζήσει χωρίς την άρση βαρών και ότι έπρεπε να επιμείνει. Ως αποτέλεσμα, ήρθε η μεγάλη άνοδος στο Ρίο στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2016, όπου κατέκτησε τη δεύτερη θέση και το ασημένιο μετάλλιο. Αλλά ούτε αυτό ήταν το τέλος. Επέστρεψε ξανά το 2021 στους Αγώνες του Τόκιο, όπου αυτή τη φορά κατέκτησε την πρώτη θέση και το χρυσό μετάλλιο (το πρώτο στην ιστορία της χώρας της), αναφέροντας ότι οι υψηλοί στόχοι ήταν το κλειδί που της έδινε δύναμη σε κάθε προπόνηση. Αυτή η δύναμη της έδωσε το 2021 σε ηλικία 30 ετών έναν στόχο που βίωσε πρώτη φορά το 2008 όταν ήταν μόλις 17.

Και δεν ήταν η μόνη με τον ίδιο στόχο. Αναρίθμητοι αθλητές ξεκινούν και τελειώνουν την επαγγελματική τους καριέρα με το όνειρο της συμ-

μετοχής στους Ολυμπιακούς αγώνες και της κατάκτησης ενός μεταλλίου. Η συμμετοχή σε αγώνες και η παρελκόμενη προετοιμασία αποτελεί μία ρουτίνα για τους ανθρώπους αυτούς για 10, 15 ή και περισσότερα χρόνια. Ωστόσο, κατά τα φαινόμενα υπάρχει κάτι ιδιαίτερο στη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων που την καθιστά ξεχωριστή στα μάτια τόσο των αθλητών, όσο και του απλού κοινού.

Τελικά γιατί είναι τόσο σημαντικοί οι Ολυμπιακοί Αγώνες;

Σχεδόν όλοι έχουμε από την παιδική μας ηλικία αναμνήσεις από την παρακολούθηση Ολυμπιακών Αγώνων στην τηλεόραση. Αρχικά, μπορεί να μην ξέραμε καν τη λέξη «στίβος» ή να μην είχαμε ιδέα για τη διαφορά μεταξύ «αρασέ» και «ζετέ», και κατά πάσα πιθανότητα δεν μας ενδιέφερε. Ίσως μάλιστα να μας ενοχλούσε κιόλας που οι μεγαλύτεροι έκαναν καλοκαιριάτικα κατάληψη στην τηλεόραση, η οποία νυχθημερόν έδειχνε κάποιον να τρέχει, να πετάει ένα ακόντιο, να σκώνει μία μπάρα, ή κάτι άλλο παρόμοιο. Επειδή όμως «ανάγκη και θεοί πείθονται», στο τέλος αποφασίσαμε να παρακολουθήσουμε κι εμείς. Κατόπιν, επηρεασμένοι ίσως και από το μικρόβιο της ανταγωνιστικότητας, αρχίσαμε να βρίσκουμε ενδιαφέρον στις επιδόσεις, στις προκρίσεις, στα ρεκόρ και στις απονομές των μεταλλίων. Συχνά πυκνά η παρακολούθηση των αγωνισμάτων αποκτούσε μία επιπρόσθετη βαρύτητα όταν υπήρχε ελληνική συμμετοχή, με το κερασάκι

στην τούρτα (απόρροια της «πανηγυρτζίδικης» φύσης μας) να είναι η γαλανόλευκη κατάκτηση μεταλλίου οποιασδήποτε απόχρωσης.

Από τα παραπάνω, μία εύκολη – και ίσως αφελής – απάντηση στο ερώτημα του τι έχουν τελικά οι Ολυμπιακοί Αγώνες και είναι τόσο σημαντικοί, θα ήταν η εξής: «Γιατί έτσι μάθαμε από μικροί». Από μικρή ηλικία βλέπαμε τους μεγαλύτερους να τους θεωρούν σημαντικούς, σε βαθμό που ίσως χαρακτήκε βιολογικά μέσα μας η σημασία τους και πλέον είμαστε «καταδικασμένοι» να τους αντιμετωπίζουμε ως ένα μεγάλο γεγονός κάθε τέσσερα χρόνια.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες ΔΕΝ είναι η μόνη αθλητική διοργάνωση.

Το πρόβλημα όμως με αυτή τη λογική είναι ένα παράδοξο που αφορά τα ίδια τα αθλήματα. Πολλά από αυτά – αν είμαστε ειλικρινείς – δεν τα παρακολουθεί με συνέπεια ούτε το ένα δέκατο του πληθυσμού που με τόσο ενδιαφέρον τα παρακολουθεί αυτή τη μία φορά κάθε τέσσερα χρόνια. Την ώρα που κάθε διοργάνωση και αγώνας αθλημάτων όπως το ποδόσφαιρο προσελκύουν το ενδιαφέρον χορηγών, κοινού και μικρών παιδιών που ζητούν φανέλες των αγαπημένων τους αθλητών, υπάρχει μία κατηγορία αθλημάτων που για πλήθος ανθρώπων κρύβονται σε μία παράλληλη πραγματικότητα και αναδύονται στη δική μας για περιορισμένο αριθμό εμφανίσεων, περνώντας τον ενδιάμεσο χρόνο στην αφάνεια.

Επομένως, γιατί οι Ολυμπιακοί Αγώνες είναι η περίπτωση στην οποία ξαφνικά αγωνιούμε για αθλήματα που πολλοί δεν επρόκειτο να παρακολουθήσουν υπό άλλες συνθήκες; Και γιατί η τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων γίνεται με μεγαλοπρέπεια που όμοιά της δεν πρέπει να έχει βιώσει ποτέ κανένα άλλο αθλητικό – και όχι μόνο – δρώμενο;

Ίσως η απάντηση να κρύβεται στην επιτηδευμένα υποτιμητική διατύπωση που χρησιμοποιήθηκε παραπάνω, πως

όταν ήμασταν μικροί θυμόμαστε ότι η τηλεόραση «νυχθημερόν έδειχνε κάποιον να τρέχει, να πετάει ένα ακόντιο, να σκώνει μία μπάρα, ή κάτι άλλο παρόμοιο». Ίσως αυτή είναι τελικά η γοητεία των Ολυμπιακών Αγώνων: το γεγονός ότι δεν αποτελεί μία διοργάνωση του αγαπημένου μας αθλήματος, ή οποιουδήποτε άλλου αθλήματος, αλλά αποτελεί μία γιορτή που για λίγο σκεπάζει όλα τα αθλήματα κάτω από την ίδια στέγη. Κάτω από αυτούς τους 5 κύκλους δεν υπάρχει ποδοσφαιριστής, καλαθοσφαιριστής, δρομέας, ή κολυμβητής. Υπάρχουν μόνο αθλητές, οι οποίοι εκπροσωπούν τη χώρα τους (ο καθένας στο δικό του άθλημα) και μοχθούν για κάτι που δεν μπορούν να διεκδικήσουν κάθε μέρα (ούτε καν κάθε χρόνο), αλλά μόνο μία φορά κάθε τέσσερα χρόνια. Η συχνότητα αυτή μάλλον είναι άλλο ένα στοιχείο που προσδίδει κύρος στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Έχουμε συνηθίσει να αποδίδουμε ιδιαίτερη σημασία στα σπάνια, σε αυτά που λίγες φορές θα συναντήσουμε. Και στον «σκληρό» χώρο του αθλητισμού, είναι λίγες οι φορές που ένας αθλητής θα μπορέσει στη ζωή του να έχει ρεαλιστικές ελπίδες συμμετοχής και διάκρισης στους

Ολυμπιακούς Αγώνες, όντας σε ηλικία που η φυσική του κατάσταση επιτρέπει τέτοιες βιλέψεις.

«Ο δικός μας»

Κλείνοντας, ειδική μνεία αξίζει στο στοιχείο της εκπροσώπησης, το οποίο προσφέρει έναν ρομαντισμό σε αυτή τη διοργάνωση συνεισφέροντας στο μέγεθός της. Πέρα από τις προσωπικές βιλέψεις κάθε αθλητή και προπονητή, πέρα από τα βραβεία και την υποστήριξη των χορηγών, για κάθε έναν αθλητή που βγαίνει να αγωνιστεί υπάρχουν εκατομμύρια άνθρωποι ανά τον πλανήτη που την ίδια στιγμή λένε «να ο δικός μας». Αυτό είπαν οι θεατές που στάθηκαν όρθιοι να χειροκροτήσουν τον Πύρρο Δήμα που μετά από 3 χρυσά Ολυμπιακά μετάλλια κατέκτησε το χάλκινο στους Ολυμπιακούς της Αθήνας το 2004. Ο προπονητής του

τού είχε ζητήσει να σκώσει λιγότερα κιλά για να κατακτήσει το ασημένιο μετάλλιο. Είχε αποφασίσει να σκώσει παραπάνω από όσα μπορούσε για να διεκδικήσει το χρυσό. Δεν το πήρε, αλλά δεν ένοιαξε κανέναν.

«Ο δικός μας» είπαν και αυτοί που ξαφνικά άκουσαν τον Αύγουστο του 2016 ότι ο Σπύρος Γιαννιώτης οδηγούσε την κούρσα των 10 χιλιομέτρων ανοικτής θαλάσσης και κόλλησαν στην οθόνη ή στο ραδιόφωνο από την παραλία ακολουθώντας την εξέλιξη μέχρι την τελευταία «χεριά». Είχε κυνηγήσει το μετάλλιο το 2004, το 2008 και το 2012. Τελικά, σε ηλικία 36 ετών και 179 ημερών (ο μεγαλύτερος αθλητής του τελικού) κατέκτησε το ασημένιο μετάλλιο χάνοντας το χρυσό επειδή ακούμπησε δεύτερος το χέρι του στην επιφάνεια τερματισμού. Δεν τον ένοιαξε. Πανηγύρισε σαν πρώτος.

Δεν ένοιαξε κανέναν που δεν πήραν το χρυσό. Ίσως δεν ένοιαξε τόσο ούτε τους ίδιους. Ίσως και να πήραν το χρυσό. Εξαρτάται για ποιο χρυσό μιλάει κανείς...

κ. Σταύρος Μηλούλης
(καθηγητής Πληροφορικής)

«Ο Δισκοβόλος» του Μύρωνα

Έργο της
Παναγιώτας
Γιαννοπούλου
Α΄1 Λυκείου

Kickboxing: Ένα άθλημα που μας συνδέει με τη φυσική κατάσταση και την αυτοπεποίθηση

Η σχολική εφημερίδα μας είναι ένας τρόπος για να μοιραστούμε τις εμπειρίες μας, να εμπνευστούμε και να μάθουμε από τους συμμαθητές μας. Σε αυτό το άρθρο, θα μοιραστώ την εμπειρία μου με το Kickboxing, ένα άθλημα που ασχολούμαι στον ελεύθερό μου χρόνο και που έχει επηρεάσει τη ζωή μου θετικά.

Από την πρώτη στιγμή που έκανα τα πρώτα μου βήματα στον κόσμο του Kickboxing, καταλάβα ότι αυτό το άθλημα είναι κάτι πολύ ξεχωριστό. Το Kickboxing είναι μια πολεμική τέχνη που συνδυάζει τεχνικές του Πυγμαχίας με τα Ιακτισμένα του Τάε Κβον Ντο, προσφέροντας

έναν συναρπαστικό συνδυασμό ταχύτητας, δύναμης και τεχνικής. Αυτό που με ενθουσιάζει περισσότερο στο Kickboxing είναι ότι είναι ένα άθλημα που απαιτεί αφοσίωση, προσήλωση και συνεχή εξέλιξη.

Ένας από τους λόγους που αγαπώ το Kickboxing είναι η φυσική κατάσταση που προσφέρει. Κατά τη διάρκεια των προπονήσεων, ο αθλητής ασκείται σε μεγάλο βαθμό, αναπτύσσοντας τη δύναμη, την ευελιξία και την αντοχή του. Η συνεχής εξάσκηση ενισχύει τον καρδιαγγειακό σύστημα και βοηθά στη διατήρηση του ιδανικού βάρους. Επιπλέον, το Kickboxing διδάσκει αξίες όπως την

πειθαρχία, την αυτοσυγκέντρωση και τον σεβασμό προς τον αντίπαλο, πράγματα που μπορούν να εφαρμοστούν και στην καθημερινή μας ζωή.

Ένας άλλος λόγος που λατρεύω το Kickboxing είναι η αίσθηση της αυτοπεποίθησης που μου δίνει. Όταν εκπαιδεύομαι και προσπαθώ να βελτιώσω τις τεχνικές μου, νιώθω ότι μπορώ να αντιμετωπίσω τις προκλήσεις και να ξεπεράσω τα όρια μου. Αυτό το αίσθημα αυτοπεποίθησης μεταφέρεται και σε άλλους τομείς της ζωής μου, όπως το σχολείο και οι κοινωνικές σχέσεις.

Επαμεινώνδας Πετρόπουλος,
B'1 Λυκείου

Ο μαγικός κόσμος του Muay Thai: Ένα άθλημα που αγαπώ και σέβομαι

Ο αθλητισμός είναι μια σημαντική και ενδιαφέρουσα πτυχή της ζωής μας που μπορεί να μας διδάξει πολλά. Είναι ένας τρόπος να εξασκούμε το σώμα μας, να αναπτύσσουμε νέες δεξιότητες και να καλλιεργούμε την αυτοπεποίθηση. Είναι επίσης ένας τρόπος να συνδεθούμε με άλλους ανθρώπους και να ανακαλύψουμε την εσωτερική μας δύναμη. Κατά τη διάρκεια του ελεύθερου χρόνου μου, ασχολούμαι με το Muay Thai, έναν παραδοσιακό άθλο πυγμαχίας που προέρχεται από την Ταϊλάνδη. Το Muay Thai είναι ένα άθλημα που με έχει συναρπάσει και με έχει κερδίσει για πολλούς λόγους. Κατ' αρχάς, το Muay Thai είναι ένα άθλημα που απαιτεί αφοσίωση και αυστηρή

προπόνηση. Πρέπει να αφιερώσετε χρόνο και ενέργεια για να βελτιώσετε τις τεχνικές σας και να ενισχύσετε το σώμα σας. Αυτό με έχει βοηθήσει να αναπτύξω αυτοπεποίθηση και πειθαρχία. Επιπλέον, το Muay Thai με έχει διδάξει τη σημασία της αυτοάμυνας. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό στον σύγχρονο κόσμο όπου η ασφάλειά μας είναι υψίστης σημασίας. Μέσω της πρακτικής του Muay Thai, μπορούμε να αποκτήσουμε τις δεξιότητες που χρειάζονται για να προστατευτούμε και να προστατεύσουμε τους άλλους. Επιπλέον, το Muay Thai προσφέρει μια μοναδική ευκαιρία να συνδεθούμε με άλλους ανθρώπους και να αναπτύξουμε διαρθρωμένες φιλίες. Οι συμπαίκτης μου στο γυ-

μναστήριο γίνονται σαν μια δεύτερη οικογένεια, και μαθαίνουμε ο ένας από τον άλλον καθώς αναπτύσσουμε τις δεξιότητές μας. Συνολικά, το Muay Thai είναι ένα υπέροχο άθλημα που συνδυάζει φυσική δύναμη, νοητική πειθαρχία και κοινωνική σύνδεση. Με έχει εμπνεύσει να γίνω καλύτερος άνθρωπος και αθλητής. Αν σκέφτεστε να ασχοληθείτε με ένα άθλημα, σας προτείνω να δοκιμάσετε το Muay Thai. Θα ανακαλύψετε έναν κόσμο γεμάτο πάθος και προκλήσεις που θα σας ανανεώσουν και θα σας εμπνεύσουν.

Άρης Αθληπαντάκης
B'2 Λυκείου

Επίσκεψη Ελληνικής Ομοσπονδίας Softball-Baseball

Την Πέμπτη 7 Δεκεμβρίου στο πλαίσιο γνωριμίας με όλα τα Ολυμπιακά αθλήματα λόγω Ολυμπιακής χρονιάς «Παρισι 2024» είχαν την χαρά οι μαθητές της Β΄ Γυμνασίου να τους επισκεφτούν μέλη της Ελληνικής Ομοσπονδίας Softball-Baseball και να τους δείξουν τον τρόπο διεξαγωγής του παιχνιδιού.

Η Ελληνική Φίλαθλη Ομοσπονδία Σόφτμπολ (Ε.Φ.Ο.Σ.), ξεκίνησε τη δραστηριότητά της το 1998. Διαθέτει

ήδη περισσότερα από 50 εγγεγραμμένα σωματεία από τα οποία τα δώδεκα είναι ενεργά και περισσότερες από 350 αθλήτριες.

Το Softball (Σόφτμπολ) παίζεται

από δυο ομάδες, από τις οποίες κάθε μια αποτελείται από εννέα παίχτριες. Η ομάδα που χτυπάει την μπάλα είναι η επιτιθέμενη. Η ομάδα αυτή μπορεί να σημειώσει πόντους ενώ η ομάδα, η αμυνόμενη στο γήπεδο, έχει σκοπό να σημειώνει μηδενικά.

Ο βασικός εξοπλισμός της παίχτριας του Softball είναι η μπάλα, ένα γάντι κι ένα μπαστούνι. Το γήπεδο μοιάζει με αυτό του Baseball. Εκ πρώτης όψεως ο σκοπός του παιχνιδιού είναι να χτυπήσεις την μπάλα με το μπαστούνι όσο πιο δυνατά γίνεται και ύστερα να

τρέξεις γρήγορα γύρω από τις βάσεις για να σκοράρεις στην κύρια βάση.

κ. Δ. Νικολάκης, καθηγητής φυσικής Αγωγής

Η Εκπαιδευτική βαλίτσα «Οι Ολυμπιακοί Αγώνες ταξιδεύουν» στο σχολείο μας

Η εκπαιδευτική βαλίτσα του Ολυμπιακού Μουσείου Αθήνας «Οι Ολυμπιακοί Αγώνες ταξιδεύουν» συστήνει στα παιδιά τον θεσμό των Ολυμπιακών Αγώνων μέσα από την ιστορία τους στον χρόνο, τα ταξίδια τους σε όλη τη γη και κυρίως μέσα από τους ανθρώπους που συνδέονται με τους Αγώνες και εκφράζουν τις βασικές αξίες τους. Το περιεχόμενό της μπορεί να προσαρμοστεί σε πολλές διαφορετικές ηλικίες και επιδιώκει να εμπνεύσει νέες αφηγήσεις σε σχέση με τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Το Ολυμπιακό σύνθημα...

Citius Altius Fortius

Πιο γρήγορα Πιο ψηλά Πιο δυνατά

Communiter

Πιο δυνατά

...ενθαρρύνει, εμπνέει, προτρέπει.

Συλλογικότητα

Αλληλεγγύη

Ανθρώπινα δικαιώματα

Σώμα - θέληση - νους

Δίκαιο παιχνίδι

Ειρήνη Ανθρώπινη αξιοπρέπεια

Σεβασμος στους κανόνες

Ελευθερία

Φιλία

Κοινωνική υπευθυνότητα

Να μην ξεχνάς ποτέ τι έχει αξία!

Η Ολυμπιακή Χάρτα ορίζει ξεκάθαρα τις θεμελιώδεις αρχές του Ολυμπιακού Κινήματος:

Για παράδειγμα...

- Ο Ολυμπισμός προωθεί την ισορροπία ανάμεσα στο σώμα,στη θέληση και στον νου.
- Επικροτούνται η χαρά της προσπάθειας, το παράδειγμα προς μίμηση, η κοινωνική υπευθυνότητα και ο σεβασμός στις παγκόσμιες ηθικές αρχές.
- Ο αθλητισμός είναι ανθρώπινο δικαίωμα και ασκείται πάντα μέσα στο πνεύμα του Ολυμπισμού, που απαιτεί αμοιβαία κατανόηση, φιλία, αλληλεγγύη και δίκαιο παιχνίδι.
- Οι αθλητικές οργανώσεις μέσα στο Ολυμπιακό Κίνημα, εφόσον γίνονται στο πλαίσιο της κοινωνίας, πρέπει να έχουν δικαιώματα και υποχρεώσεις αυτονομίας.
- Ανεξάρτητα από τη φυλή, το χρώμα, το φύλο, τη γλώσσα,τη θρησκεία, τη χώρα, την κοινωνική τάξη, τον σεξουαλικό προσανατολισμό, όλοι έχουν τα ίδια δικαιώματα όπως τα ορίζει η Ολυμπιακή Χάρτα.

Η μελωδία του Ολυμπιακού Κινήματος

Ο Ολυμπιακός ύμνος είναι η επίσημη μουσική σύνθεση των Ολυμπιακών Αγώνων. Καθιερώθηκε το 1960, όμως για πρώτη φορά ακούστηκε στους Αγώνες του 1896 στην Αθήνα.

Αρχαίο Πνεύμα αθάνατον, αγνέ πατέρα
του ωραίου, του μεγάλου και τ'αληθινού,
κατέβα, φανερώσου κι άστραψε εδώ πέρα
στη δόξα της δικής σου γής και τ'ουρανού.

Στο δρόμο και στο πάλημα και στο λιθάρι,
στων ευγενών Αγώνων λάμψε την ορμή,
και με το αμάραντο στεφάνωσε κλωνάρι
και σιδερένιο πλάσε και άξιο το κορμί.

Κάμποι, βουνά και θάλασσες φέγγουν μαζί σου
σαν ένας λευκοπόρφυρος μέγας ναός.
Και τρέχει στον ναό εδώ προσκυνητής σου,
Αρχαίο Πνευμ'αθάνατο, κάθε λαός, κάθε λαός
Αρχαίο Πνευμ'αθάνατο, κάθε λαός.

Σύνθεση: Σπύρος Σαμάρας
Στίχοι: Κωστής Παλαμάς

Επιμέλεια προγράμματος: **κ. Μαρία Βλαβιανού**
(φιλόλογος)

Τετραήμερη εκδρομή της Γ΄ Γυμνασίου στη μαγευτική Ρώμη

Ξεκινώντας το Σάββατο 25 Νοεμβρίου από το σχολείο άρχισε σιγά σιγά το όνειρο να γίνεται πραγματικότητα! Είχαν περάσει ήδη δύο μήνες από τη στιγμή που δεχτήκαμε την πρόσκληση από το Κέντρο Ελληνικού Πολιτισμού και η ομάδα των μαθητών είχε προετοιμασθεί πλήρως για να συμμετάσχει στο 8^ο ευρωπαϊκό μαθητικό συνέδριο, αλλά και για να γνωρίσει την «Αιώνια Πόλη». Πρόκειται για μια πόλη στην οποία οι αρχαιότητες είναι παντού ορατές διά γυμνού οφθαλμού. Ένα τεράστιο υπαίθριο μουσείο το οποίο διασχίζει ο ποταμός Τίβερης. Πλατεία Καπιτωλείου (Piazza del Campidoglio), Piazza di Trevi, Βατικανό, Πάνθεον, Κολλοσσαίο ήταν τα πρώτα αξιοθέατα που επισκεφτήκαμε. Ξεχωριστό ενδιαφέρον είχε και η επίσκεψη στην πόλη της Αρχαίας Πομπηίας στη νότια Ιταλία κοντά στη Νάπολη. Πραγματικά, εικόνες και συναισθήματα που για καιρό θα κυριαρχούν στην καρδιά μας!

Είχε μια βροχή στο Κολοσσαίο...

Τον προηγούμενο μήνα μια μεγάλη ομάδα μαθητών της Γ γυμνασίου βρεθήκαμε στη Ρώμη, την πρωτεύουσα της Ιταλίας, για να παρακολουθήσουμε και να συμμετάσχουμε στο 8ο Ευρωπαϊκό Συνέδριο του Ελληνικού Πολιτισμού. Όλες οι μέρες κύλησαν αξέχαστα, αλλά την τελευταία μέρα ζήσαμε μια απρόσμενη εξέλιξη.

Σήμερα Τρίτη 28 Νοεμβρίου, ημέρα της αναχώρησης και οι βαλίτσες έκλειναν για τελευταία φορά, αφού επιβιβαζόμασταν στο πούλμαν με προορισμό το Κολοσσαίο και την πολυαναμενόμενη ξενάγησή του. Μετά από μία σύντομη διαδρομή γεμάτη γέλια, τραγούδια και..... goal κατεβήκαμε για να θαυμάσουμε το Φλάβιο Αμφιθέατρο. Όμως, με το που πατάμε στην πλατεία του μνημείου νιώθουμε λίγες ψιχάλες να μας βρέχουν, οι οποίες, πριν προλάβουμε να καταλάβουμε τι συμβαίνει, έχουν μετατραπεί σε μια σφοδρή νεροποντή. Λόγω του δυνατού, απροσδιόριστου ανέμου γρήγορα γίναμε μούσκεμα και αναζητήσαμε «άσυλο» σε έναν σιδηροδρομικό σταθμό, αφού περπατήσαμε αρκετά.

Σύντομα, ο καιρός άρχισε να βελτιώνεται, βγήκαμε από το καταφύγιό μας και αρχίσαμε να ξεναγούμαστε

στο αμφιθέατρο. Το Κολοσσαίο άρχισε να κατασκευάζεται στην εποχή του Βεσπασιανός το 72 μ.Χ., συνεχίστηκε την εποχή του Τίτου και ολοκληρώθηκε όταν ήταν αυτοκράτορας ο Τίτος, το 80 μ.Χ.. Ονομαζόταν Αμφιθέατρο των Φλαβίων, από το όνομα της δυναστείας των αυτοκρατόρων που το έκτισαν. Για να κατασκευαστεί, εργάστηκαν χιλιάδες αιχμάλωτοι σκλάβοι όλων των εθνικοτήτων που είχαν

συλληφθεί από τον Τίτο μετά την καταστροφή των Ιεροσολύμων. Πήρε το όνομα του από το κολοσσαίο άγαλμα του Νέρωνα (Ο Κολοσσός), που βρισκόταν στην τοποθεσία που χτίστηκε.

Η αρένα του Κολοσσαίου της Ρώμης.

Μπορούσε να χωρέσει 65.000 θεατές και είχε σχήμα έλλειψης με περιφέρεια 524 μέτρων. Οι διαστάσεις του ήταν κολοσσαϊκές: 156 x 188 μέτρα και το ύψος του έφτανε τα 48 μέτρα

και είχε 4 ορόφους. Από αυτούς, οι τρεις πρώτοι είχαν αψίδες και ο τέταρτος 40 παράθυρα. Πάνω από τον 4ο όροφο υπήρχε στοά. Ο τελευταίος όροφος προοριζόταν για τις γυναίκες και τις κατώτερες τάξεις των πολιτών, ενώ ο πρώτος για τους επιφανείς πολίτες. Το εσωτερικό του ήταν χωρισμένο σε κερκίδες, ενώ στο κέντρο του είχε κονίστρα που χωριζόταν από τις κερκίδες με ένα ψηλό βάθρο. Κάτω από την κονίστρα βρισκόταν τα υπόγεια. Εκεί βρισκόταν τα κλουβιά με τα ζώα, τα οποία μπορούσαν να ανυψωθούν για να ανεβαίνουν τα ζώα στην αρένα, καθώς και οι μηχανικές συσκευές του κτηρίου. Πάνω από την αρένα υπήρχε μια μεγάλη τέντα, προκειμένου οι θεατές να προστατεύονται από τον ήλιο. Οι θεατές έμπαιναν στο κτήριο μέσα από 80 εισόδους, 4 από τις οποίες χρησιμοποιούνταν αποκλειστικά από τους Ρωμαίους γερουσιαστές και άρχοντες. Οι πολλές πύλεις έδιναν στο Κολοσσαίο τη δυνατότητα να γεμίσει μέσα σε 15 λεπτά, και να αδειάσει μέσα σε μόλις 5. Στην κονίστρα (αρένα) οδηγούσαν δύο πύλεις: η πύλη της ζώσης σαρκός, από την οποία οι μονομάχοι εισέρχονταν στην αρένα, και η «νεκρική πύλη», από την οποία

απομακρύνονταν οι νεκροί της μάχης. Το Κολλοσσαίο έμεινε θρυλικό ως το κέντρο των αιμοφόρων θεαμάτων που απολάμβανε η ρωμαϊκή αυλή στην εποχή της παρακμής της. Η ορχήστρα

είχε διαμορφωθεί κατάλληλα για να πραγματοποιούνται ναυμαχίες, μονομαχίες και θηριομαχίες τις οποίες χρηματοδοτούσαν οι Ρωμαίοι αυτοκράτορες. Εκεί γίνονταν επίσης μαρτύρια χριστιανών. Τελειώνοντας την ξενάγησή μας επιστρέψαμε στο πούλμαν με προορισμό το αεροδρόμιο της Ρώμης, Fiumicino,

και αφού περάσαμε τους απαραίτητους ελέγχους επιβιβαστήκαμε στο αεροπλάνο και αργά το απόγευμα έχοντας χάσει και μία ώρα λόγω της διαφοράς, φτάσαμε στην Αθήνα.

Κατά τη διαδρομή προς το σχολείο δεν είχαμε συνειδητοποιήσει ότι όλο αυτό το ταξίδι είχε τελειώσει ευχάριστα και θα βρισκόμασταν ξανά στα σπίτια μας. Συγκινημένοι, αλλήλα και γεμάτοι από ξεχωριστές εμπειρίες, θυμόμαστε τους απίθανους ανθρώπους που γνωρίσαμε και τις αξέχαστες περιπέτειες που περάσαμε με τους φίλους μας. Για πολλούς ίσως αποτελεί την καλύτερη εκδρομή που έχουν πάει και μάλλον θα θέλαμε να την ξαναζήσουμε.

Νικόλαος Τσάκαλος,
Γ3 Γυμνασίου

Πομπηία – Νάπολη

Είμαστε η εικαστική ομάδα των Ιδιωτικών Εκπαιδευτηρίων «Η Θεομήτωρ», η οποία ήταν μια από τις τέσσερις ομάδες μαθητών που εκπροσώπησαν το σχολείο μας στο 8ο Μαθητικό Συνέδριο που έλαβε μέρος φέτος στη Ρώμη. Συντάσσουμε αυτό το άρθρο με αφορμή να σας διηγηθούμε τη δεύτερη μέρα της διαμονής μας στη Ρώμη κατά τη διάρκεια της οποίας επισκεφτήκαμε δύο από τις σπουδαιότερες πόλεις της Ιταλίας, οι οποίες μπορούν να θεωρηθούν αρκετά δημοφιλείς τουριστικοί προορισμοί παγκοσμίως, την Πομπηία και τη Νάπολη.

Αρχικά, αναχωρήσαμε από το ξενοδοχείο το πρωί με προορισμό την Πομπηία. Η Πομπηία είναι μια αρχαία πόλη που εντοπίζεται στον Βεζούβιο, ένα ηφαίστειο το οποίο παραμένει ενεργό μέχρι και σήμερα. Η αρχαία πόλη της Πομπηίας χάθηκε καθώς κάηκε ολοσχερώς μετά την έκρηξη του Βεζούβιου το 79 μ.Χ. μαζί με τους κατοίκους της οι οποίοι, αβοήθητοι, θάφτηκαν ζωντανοί. Παρόλα αυτά όμως, αρκετά κτίσματα, όπως ανάκτορα, πανδοχεία, καταστήματα, απλά σπίτια κ.ά. έχουν διασωθεί και ακόμα αρκετές τοιχογραφίες είναι αρκετά ευδιάκριτες. Εκτός από τα εκπληκτικά αυτά κτίσματα, μπορέσαμε να δούμε σχεδόν όλη την πόλη. Σπουδαία

ήταν και η ρυμοτομία της καθώς όλα ήταν κατασκευασμένα με την παραμικρή λεπτομέρεια. Τέλος, είδαμε τα σώματα των νεκρών κατοίκων της οι οποίοι είτε έτρωγαν ξαπλωμένοι, είτε αγωνίζονταν να ξεφύγουν από την επερχόμενη καταστροφή. Η επίσκεψή μας στην Πομπηία ήταν αρκετά ενδιαφέρουσα.

Αφού αναχωρήσαμε από την Πομπηία, κατευθυνθήκαμε προς τη Νάπολη. Στην αρχή περιηγηθήκαμε με το πούλμαν σε διάφορα αξιοθέατα της πόλης όπως το Castel Nuovo. Ύστερα όταν αποβιβαστήκαμε από το πούλμαν πήγαμε στη δημόσια εμπορική γκαλερί Galleria Umberto I, η οποία βρίσκεται δίπλα από την όπερα San Carlo. Στη Νάπολη είχαμε την ευκαιρία να κάνουμε τις αγορές μας και να απολαύσουμε την παραδοσιακή πίτσα της πόλης. Ήταν φανταστικά και περάσαμε υπέροχα!

Η επίσκεψη αυτή, στη Νάπολη και στην Πομπηία, ήταν μια από τις πιο ευχάριστες που κάναμε στην Ιταλία. Εκτός από το ότι μάθαμε σπουδαία πράγματα για έναν αρχαίο πολιτισμό που χάθηκε, μας δόθηκε η αφορμή να περιηγηθούμε στην πολυβουή πόλη της Νάπολης. Ήταν μια μοναδική και αξέχαστη εμπειρία την οποία θα θέλαμε σίγουρα όλοι μας να ζήσουμε ξανά,

αν μας δινόταν δεύτερη ευκαιρία.

Πριν κλείσουμε, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε ιδιαίτερα την κυρία Γκαβαϊσέ, την καθηγήτρια των Εικαστικών του σχολείου μας, διότι χωρίς τη βοήθειά της δεν θα μπορούσαμε να φέρουμε το έργο αυτό εις πέρας.

Ζαχαρία Θεοφανώ,
Βενιζέλου Άννα Μαρία
Γ1 Γυμνασίου

Εντυπώσεις από το ταξίδι στη Ρώμη...

Το εκπαιδευτικό ταξίδι στη Ρώμη και η συμμετοχή μας στο 8ο Μαθητικό Συνέδριο, ήταν σίγουρα μια φανταστική εμπειρία, που μας δόθηκε από το σχολείο. Αρχικά, τα διάφορα αξιοθέατα που είδαμε ήταν καταπληκτικά, όπως και οι πληροφορίες για αυτά που μάθαμε μέσω των διάφορων ξηναγήσεων.

Το ξενοδοχείο ήταν επίσης αρκετά καλόγουστο με περιποιημένους χώρους και καθαρά δωμάτια. Τα γεύματά μας ήταν φυσικά πεντανόστιμα με ποικιλίες γεύσεων και διάφορους συνδυασμούς φαγητών. Δοκιμάσαμε την παραδοσιακή ιταλική πίτσα και τις μοναδικές μακαρονάδες με την καρμπονάρα να κερδίζει τις εντυπώσεις!!

Από όλα τα αξιοθέατα μεγαλύτερη εντύπωση μου προξένισε η επίσκεψη στο Βατικανό και κυρίως στην εκκλησία του Αγ.Πέτρου. Τα διάφορα έργα τέχνης ήταν καλοφτιαγμένα με πολλές λεπτομέρειες και αυτά που ξεχώριζαν, κατά κοινή ομολογία, ήταν οι τοιχογραφίες στην Capella Sixtina με θέματα γνωστά θρησκευ-

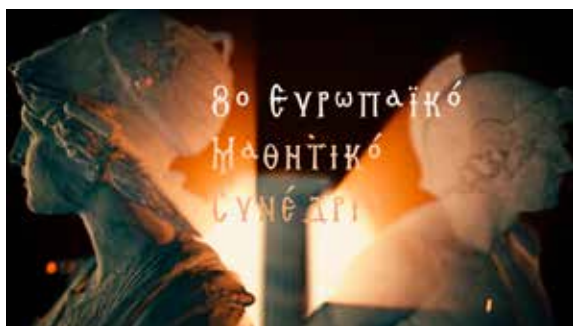
τικά γεγονότα. Αξιοσημείωτη ήταν και η επίσκεψή μας στην Πομπηία. Η δυνατότητα να δούμε από κοντά αυτή τη φοβερή αρχαία πόλη και να γνωρίσουμε καλύτερα τον πολιτισμό της, ήταν μοναδική. Ακόμα μπορέσαμε και είδαμε από κοντά τα απομεινάρια της έκρηξης του Βεζουβίου στο μουσείο της πόλης, τα οποία μας πληροφόρησαν για τη ζωή τότε. Σε

κάποιο σημείο της πόλης μπορέσαμε να δούμε καθαρά το σημείο που βρίσκεται ο Βεζούβιος, το ηφαίστειο που εξερράγη τον 1ο αιώνα μ.Χ.

Το ταξίδι αυτό σίγουρα θα μου μείνει αξέχαστο και ελπίζω να μας ξαναδοθεί παρόμοια ευκαιρία στο μέλλον.

Χριστόφορος Οικονομίδης,
Γ'3 Γυμνασίου

Το θεατρικό μας: αποσπάσματα από την τραγωδία «Αντιγόνη» του Σοφοκλή

Το 8ο Ευρωπαϊκό Μαθητικό Συνέδριο πραγματοποιήθηκε στη Ρώμη, από 27 Νοεμβρίου έως 1 Δεκεμβρίου 2023 στο Teatro Italia, με θέμα «ΑΘΗΝΑ-ΡΩΜΗ: Ένα Μακράίωνο Ταξίδι (509 π.Χ. – Σήμερα), Ιστορία, Πολιτισμός, Κοινωνικοί και Πολιτικοί Θεσμοί, Δημοκρατία». Το Συνέδριο διοργανώθηκε από το Ελληνικό Ίδρυμα Πολιτισμού, το Ελληνικό Ίδρυμα Πολιτισμού Ιταλίας και την Association Européenne des Enseignants (AEDE). Μαθητές από 150 σχολεία της χώρας παρουσίασαν με εισηγήσεις, ψηφιακές προβολές και μουσικοχορευτικά ή θεατρικά δρώμενα πτυχές του ελλη-

νικού και του ρωμαϊκού πολιτισμού, οι οποίοι και αποτελούν τη βάση του ευρωπαϊκού οικοδομήματος.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες της Γ' Γυμνασίου του δικού μας σχολείου συμμετείχαν με χαρά και ενθουσιασμό στην εκπαιδευτική αυτή διαδικασία. Η εισήγηση της ομάδας μας είχε ως θέμα: «Αρχαίο θέατρο και θεατρικοί συγγραφείς σε Ελλάδα και Ρώμη» και συνδύασε παρουσίαση με τη χρήση power point, θεατρικό δρώμενο, τραγούδι και κολλάζ. Το δρώμενο, το οποίο στηρίχθηκε σε αποσπάσματα της ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ του Σοφοκλή, δραματοποιήθηκε και βι-

ντεοσκοπήθηκε έξω από το αρχαίο ρωμαϊκό θέατρο «Ωδείο Ηρώδου Αττικού» (Ηρώδειο), που είναι χτισμένο στους πρόποδες του βράχου της Ακρόπολης. Ήταν, για μικρούς και μεγάλους, μια πολύ ξεχωριστή εμπειρία!

Το πρόγραμμα της εκπαιδευτικής εκδρομής ολοκληρώθηκε με περιηγήσεις στη Ρώμη, την Πομπηία και τη Νάπολη, αφήνοντας έντονο βιωματικό αποτύπωμα σε όλους τους συμμετέχοντες!

κ. Παναγιώτα Αγγελιοπούλου
Φιλολόγος

«Βουλή των Εφήβων»

Το κεντρικό θέμα της Βουλής των Εφήβων «Αφοπλίζοντας τη βία» ήταν εξαιρετικά επίκαιρο και ενδιαφέρον. Αναντίρρητα, η βία και όλες οι εκφάνσεις που αυτή συνεπάγεται συνιστά μείζον θέμα που υπονομεύει την κοινωνική συνοχή και όχι μόνο. Άλλωστε, ο Θουκυδίδης με αφορμή τις ακρότητες που συνέβησαν στον εμφύλιο της Κέρκυρας το 427 π.Χ. χαρακτηρίζει τον πόλεμο ως «δάσκαλο της βίας», διότι οι συνθήκες που διαμορφώνονται στο πλαίσιο του αλληλιώνουν δραστικά το ήθος των ανθρώπων, αποχαλινώνουν τα ένστικτά του και τον οδηγούν σε ακραίες αντιδράσεις. Αναμφίβολα, ο άνθρωπος καταφεύγοντας στη βία για να πετύχει τους στόχους του αποκτώνται και αλλοτριώνεται. Εξάλλου, η βία καθιστά το άτομο άθυρμα των κατώτατων ενστίκτων του. Επίσης, όσον αφορά την κοινωνία εκείνη ασφυκτιά από τον κλοιό της βίας που καταπνίγει κάθε προσπάθεια προόδου.

Στο πλαίσιο των εργασιών της ΚΖ' συνόδου της Βουλής των Εφήβων η ομάδα στην οποία συμμετείχα ανέλαβε το θέμα της βίας στον αθλητισμό, «Δίνοντας κόκκινη κάρτα στη βία». Ο αθλητισμός, καθώς δεν αποτελεί αυτόνομο κοινωνικό πεδίο, διαμορφώνεται από την κοινωνική, πολιτισμική, πολιτική και οικονομική πραγματικότητα. Οι μορφές βίας στον αθλητισμό παίρνουν πολυποικίλες διαστάσεις που αφορούν τραυματισμούς, βανδαλισμούς και σε ακραίες περιπτώσεις δολοφονίες φιλάθλων ή οπαδών. Η έκρηξη των περιστατικών αυτών περιορίζει την

ελευθερία του ατόμου, οξύνει τη διαφθορά. Ειδικότερα, κατά τη διάρκεια των εργασιών της βουλής ανταλλάξαμε απόψεις σχετικά με το θέμα, συμμετείχαμε σε βιωματικά εργαστήρια για τον κοινοβουλευτισμό, παρακολούθησαμε την εισήγηση αθλητικής ψυχολόγου, μεταφέραμε τους προβληματισμούς και τα ερωτήματα σε δύο υπουργούς και λάβαμε μέρος στην ολομέλεια της βουλής, όπου εκφράσαμε τους προβληματισμούς, τις ανησυχίες μας και προτείναμε τρόπους επίλυσης του προβλήματος. Στους παράγοντες που συντελούν στην πρόκληση και διαιώνιση της βίας στον αθλητισμό αναφέρθηκαν μεταξύ άλλων η απουσία αυτοελέγχου και η απόλυτη ταύτιση του οπαδού με την ομάδα που υποστηρίζει, η έλλειψη αθλητικής παιδείας, η ανοχή της κοινωνίας και η αναποτελεσματική επέμβαση των δυνάμεων καταστολής. Επιπρόσθετα, όσον αφορά την αντιμετώπιση του προβλήματος δόθηκε έμφαση στην αξία της παιδείας, στην ατομική και συλλογική ευθύνη. Ενώ, προτάθηκαν η θεσμοθέτηση δράσεων από την πολιτεία οι οποίες θα προωθούν το «ευ αγωνίζεσθαι», η αυστηροποίηση του ποινικού δικαίου και η αύξηση της αστυνόμευσης. Συνοψίζοντας, το να συμμετέχω στη βουλή των εφήβων και ειδικά στην ολομέλεια αποτέλεσε μια πρωτόγνωρη εμπειρία για εμένα.

Φωτεινή Γιαννοπούλου
Β'2 Λυκείου

ΕΚΔΟΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ "Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ"

Εθ. Βενιζέλου 128, Ηλιούπολη
τηλ. 210 99 15 449

Υπεύθυνη Σύνταξης:
Βασιλική Μπιλάλη, Φιλολόγος

Συντακτική Ομάδα:
Ναυσικά Παππά,
Καθηγήτρια Πληροφορικής,
Μαθητές και Μαθήτριες
του σχολείου

Δημιουργικό - Εκτύπωση:
Λυχνία Α.Ε., τηλ. 210 3410436
www.lychnia.com

Εξώφυλλο - οπισθόφυλλο:

Έργα από τη συμμετοχή των μαθητών της Β' Γυμνασίου στη σχολική δραστηριότητα Graffiti Doodle Workshop στο Πάρκο του Ιδρύματος «Σταύρος Νιάρχος»

Γιορτή για την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου

Στις 26 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε το αφιέρωμα της 28ης από τους μαθητές της Α΄ Λυκείου. Με συντονιστές την κ. Θεοδοσίου και την κ. Μπιλάλη και σε συνεργασία με την κ. Γκαβαϊσέ, τον κ. Κόρδη και τη χορωδία, οι μαθητές διάβασαν αποσπάσματα από ιστορικά βιβλία, όπως «Τα ματωμένα χώματα» της Διδώς Σωτηρίου και ποιήματα σπουδαίων ποιητών. Συνάμα, η χορωδία κι αρκετοί μαθητές του Λυκείου τραγούδησαν συγκινητικά τραγούδια, για παράδειγμα «Της δικαιοσύνης ήλιε νοντέ» και «Μη με ρωτάς». Αρκετοί μαθητές επιμελήθηκαν και το power point, το οποίο έδειχνε συγκλονιστικές εικόνες και βίντεο. Μετά τη γιορτή ακολούθησε η απονομή των αριστείων και των επαίνων του Γυμνασίου κι αργότερα του Λυκείου.

Πιστεύω ότι η γιορτή αυτή ήταν αξιόσημη και καταφέραμε να συγκινήσουμε τους συμμαθητές μας. Παρά τον λίγο χρόνο που είχαμε στη διάθεσή μας, το αποτέλεσμα ήταν εντυπωσιακό και μέσα από τη γιορτή θυμίσσαμε την αξία της ημέρας κι αποκομίσαμε μοναδικές εμπειρίες.

Κουτούδη Δήμητρα
Α΄1 Λυκείου

Γιορτή για την επέτειο του Πολυτεχνείου

Ρωμιοσύνη

Αυτά τα δέντρα δε βολεύονται με λιγότερο ουρανό,
αυτές οι πέτρες δε βολεύονται κάτω απ' τα ξένα βήματα,
αυτά τα πρόσωπα δε βολεύονται παρά μόνο στον ήλιο,
αυτές οι καρδιές δε βολεύονται παρά μόνο στο δίκιο.

Ετούτο το τοπίο είναι σκληρό σαν τη σιωπή,
σφίγγει στον κόρφο του τα πυρωμένα του λιθάρια,
σφίγγει στο φως τις ορφανές ελιές του και τ' αμπέλια του,
σφίγγει τα δόντια. Δεν υπάρχει νερό. Μονάχα φως.
Ο δρόμος χάνεται στο φως
κι ο ίσκιος της μάντρας είναι σίδερο.

Μαρμάρωσαν τα δέντρα, τα ποτάμια
κι οι φωνές μες στον ασβέστη του ήλιου.
Η ρίζα σκοντάφτει στο μάρμαρο. Τα σκονισμένα σκοίνα.
Το μουλάρι κι ο βράχος. Λαχανιάζουν. Δεν υπάρχει νερό.
Όλοι διψάνε. Χρόνια τώρα. Όλοι μασάνε
μια μπουκιά ουρανό πάνου απ' την πίκρα τους.
Τα μάτια τους είναι κόκκινα απ' την αγρύπνια,
μια βαθιά χαρακιά σφηνωμένη ανάμεσα στα φρύδια τους
σαν ένα κυπαρίσσι ανάμεσα σε δυο βουνά το λιόγερμα.

Το χέρι τους είναι κολλημένο στο ντουφέκι
το ντουφέκι είναι συνέχεια του χεριού τους —
έχουν στα χείλια τους απάνου το θυμό
κι έχουν τον καημό βαθιά βαθιά στα μάτια τους
σαν ένα αστέρι σε μια γούβα αλάτι.

Γ. Ρίτσος

Επίσκεψη της Α΄ Δυκείου στον αρχαιολογικό χώρο της αρχαίας αγοράς της Αθήνας

Επίσκεψη στον χώρο της αρχαίας αγοράς, που βρίσκεται κάτω από την Ακρόπολη. Ένα ταξίδι στο παρελθόν...., μια γνωριμία με την ιστορία, τα κτίσματα, τους βωμούς, τον ναό του Ηφαίστου, τα καταστήματα των αρχαίων Αθηναίων..... Ο Θοδωρής Γυφτάκης απόφοιτος του σχολείου μας και φοιτητής της Κλασικής Φιλολογίας με διάθεση και ενθουσιασμό μας ξενάγησε στον χώρο και τον χρόνο!

Επίσκεψη της Γ΄ Δυκείου στον Κεραμεικό

«Η οδός των τάφων»

Οι μαθητές στο αίθριο του μουσείου

Τριήμερη εκδρομή της Γ' Λυκείου στα Γιάννενα

Στις 8-10 Δεκεμβρίου εμείς οι μαθητές της Γ' Λυκείου με τις καθηγήτριες μας κ. Βογιατζή και κ. Μάμη πραγματοποιήσαμε την παραλίγο πενήνήμερη αλλά τελικά τριήμερη εκδρομή στα Ιωάννινα. Το πρωί εκείνης της Παρασκευής μάς βρήκε στο ηλεωφορείο με αρχικό προορισμό το Μουσείο Ελληνικής Ιστορίας με τα κέρνα ομοιώματα του Π. Βρέλλη, λίγο έξω από την πόλη των Ιωαννίνων. Στη συνέχεια, κατευθυνθήκαμε προς το ξενοδοχείο, όπου περάσαμε αρκετή ώρα. Μετά το βραδινό φαγητό, ακολούθησε η πρώτη μας βόλτα στην πόλη. Το επόμενο πρωί περιηγήθηκαμε στο Κάστρο των Ιωαννίνων μαθαίνοντας την ιστορία του τόπου από τον ξεναγό μας. Δεν παραλείψαμε να επισκεφτούμε τόσο το Εθνογραφικό Μουσείο όσο και το Μουσείο Αργυροχρυσοδοσίας για να θαυμάσουμε τα εκθέματά τους. Ο δρόμος μάς οδήγησε έπειτα στην Παλιά Αγορά της πόλης. Η ημέρα μας ολοκληρώθηκε με μια ακόμα περιήγηση στην όμορφη πόλη. Την τελευταία

μας μέρα αναζητήσαμε, μέσα σε ένα πυκνό ομιχλώδες τοπίο, το караβάκι με το οποίο διασχίσαμε τη λίμνη για να φτάσουμε στο νησάκι της Κυρά-Φροσύνης. Αφού περιηληνηθήκαμε στα μονοπάτια του με κατεύθυνση προς το Μουσείο του Αλή Πασά, βιώσαμε την ατμόσφαιρα της πρώην οθωμανικής κυριαρχίας στον τόπο. Παίρνοντας τον δρόμο της επιστροφής, τα συναισθήματά μας ήταν ανάμεικτα. Χαρά, καθώς ζήσαμε μια αξέχαστη εμπειρία αλλά και μελαγχολία, αφού γνωρίζαμε ότι ολοκληρώνεται ο κύκλος της σχολικής μας ζωής!

Λυδία Αοβεστά Γ'1 Λυκείου

Επίσκεψη στο Νησάκι

Λίμνη Ιωαννίνων

Αρχαιολογικός χώρος Δωδώνης

Ταξίδι στις Ολυμπιάδες ανά τον κόσμο

Εν όψει της φεινής προετοιμασίας για τον διαγωνισμό Γαλλοφωνίας 2024 που έχει ως θέμα τους Ολυμπιακούς Αγώνες που θα πραγματοποιηθούν στο Παρίσι, η Β' Γυμνασίου πραγματοποίησε επίσκεψη στο Ολυμπιακό Μουσείο της Αθήνας.

Πρόκειται για ένα από τα πιο σύγχρονα μουσεία, του οποίου η ιδέα γεννήθηκε την περίοδο του 2004, και βασίζεται στο πνεύμα της ευγενούς άμιλλας. Άλλωστε σύμφωνα με τον Pierre de Coubertin: «Το πιο σημαντικό δεν είναι να νικήσεις αθλή να δώσεις έναν ωραίο αγώνα!» Το Μουσείο αποτελεί μία χρονομηχανή η οποία σε ταξιδεύει από την αρχαιότητα μέχρι και τους σύγχρονους Ολυμπιακούς. Γνωρίσαμε πότε ξεκίνησε η συμμετοχή των γυναικών στις Ολυμπιάδες, ποια είναι η συμπεριφορά των αθλητών σε δύσκολες περιπτώσεις και τέλος είδαμε από κοντά τα μετάλλια και τον

προσωπικό εξοπλισμό που έχουν δωρίσει Έλληνες αθλητές, όπως ο Σπύρος Λούης και τα οποία είναι θαυμαστά προς τους επισκέπτες αφού η έκθεσή τους εκεί αποτελεί φόρο τιμής για τους αθλητές. Το καλύτερο σημείο του μουσείου ήταν η αίθουσα με τα εκθέματα των Ολυμπιακών Αγώνων 2004 στην Αθήνα, με τις αυθεντικές στολές της έναρξης, τις μασκότ Φοίβο και Αθηνά και την προβολή βίντεο από την έναρξη. Η ομάδα μας εκτός των άλλων είχε την ευκαιρία να γνωρίσει και να ψυχαγωγηθεί με ένα από τα Ολυμπιακά αθλήματα, το golf.

Φέτος το Παρίσι, η πόλη του φωτός, έχει την τιμή να φιλοξενεί για μια ακόμη φορά τους Ολυμπιακούς και Παρολυμπιακούς Αγώνες με τη συμμετοχή 10.500 αθλητών περίπου και με την εμφάνιση νέων αθλημάτων όπως για παράδειγμα το break-dance, η αναρρίχηση, το skate και το surf. Η

φεινή φλόγα θα μεταφερθεί από τον Πειραιά στο λιμάνι της Μασσαλίας με το γαλλικό ιστιοφόρο «Μπελέμ», το οποίο είναι το μεγαλύτερο στην Ευρώπη και θα συνεχίσει το ταξίδι της σε διάφορες πόλεις της Γαλλίας. Η επιλογή της μασκότ εμπνεύστηκε από τον φρυγικό σκούφο της ελευθερίας που αποτελεί εθνικό σύμβολο της Γαλλίας και είναι το έμβλημα των Ολυμπιακών Αγώνων. Επίσης συναντάται στην Αρχαία Ελλάδα, όπου τον φορούσαν οι σκλάβοι μετά την απελευθέρωσή τους.

Rendez-vous (ραντεβού) à Paris λοιπόν στις 26 Ιουλίου 2024 και στη φαντασμαγορική έναρξη που θα γίνει επάνω στον Σηκουάνα.

Κλείνοντας, ας θυμόμαστε πάντα ότι: «Όταν θέλουμε, μπορούμε».

κ. Ιωάννα Μπίθα
καθηγήτρια Γαλλικών

«ΤΟ ΠΑΙΔΙ, Η ΠΟΛΗ ΚΑΙ ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ»

Μια διαφορετική επίσκεψη... με οικοδέσποινα την Αγία Φιλοθέη!

Ήταν άνοιξη του 2022, όταν συμμετείχαμε για πρώτη φορά στο πρόγραμμα «Το παιδί, η πόλη και τα μνημεία». Περπατούσαμε στους δρόμους της παλαιάς Αθήνας. Μοναστηράκι, Βιβλιοθήκη Ανδριανού... Μαθαίναμε να «διαβάζουμε» τα σημάδια του χρόνου και της ιστορίας στην πόλη μας. Είναι τότε που διαπιστώσαμε πόσο λίγο ξέρουμε τον τόπο που περπατάμε, πόσο άδικα δεν αφουγκραζόμαστε τα όσα θέλει να μας διηγηθεί. Τελικός προορισμός μελέτης και εργασίας Το Μουσείο Ελληνικών Λαϊκών Μουσικών Οργάνων. Βρίσκεται στην Πλάκα και είναι μουσείο και Ερευνητικό Κέντρο Εθνομουσικολογίας στο Αρχοντικό Λασσάνη. Κοντοσταθήκαμε στη Μητρόπολη.

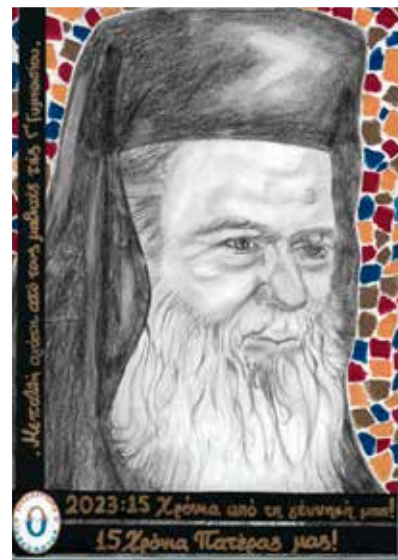

Αν θελήσουμε πραγματικά να ακούσουμε την ιστορία της Αθήνας δε θα πρέπει να «ρωτήσουμε» την «κυρά των Αθηνών»; Αυτό ήταν! Δώσαμε υπόσχεση ότι τον επόμενο χρόνο θα μελετούσαμε το Αρχοντικό της Αγίας Φιλοθέης αλλιώς και θα αναζητούσαμε όσες πληροφορίες μπορούσαμε να βρούμε για να τη γνωρίσουμε.

Την 1η Μαρτίου 2023 βρεθήκαμε στην αυλή του Σπιτιού της, στο Αρχοντικό των Μπενιζέλων. Περιδιαβήκαμε φιλέρευνα τα γεμάτα φως δωμάτια. Συγκεντρώσαμε το υλικό που θα χρειαστούμε για την εργασία μας. Ζωντανή η παρουσία της σε κάθε χώρο! Με βαθιά συγκίνηση και ευγνωμοσύνη για τη φιλοξενία την ασπαστήκαμε στη Μητρόπολη. Μια ξεχωριστή αίσθηση στις ψυχές μας μας βεβαίωνε πως η Οικοδέσποινα μας είχε υποδεχτεί πλουσιόδωρα. Ένα ιδιαίτερο πνευματικό κέρασμα της Αγίας ήταν

και η ευλογία να συναντήσουμε τον Μακαριώτατο στην Αρχιεπισκοπή και να λάβουμε την ευχή του. Άλλωστε και το εκκλησιάκι στην αυλή της Αρχιεπισκοπής δικός της ναός είναι, το καθολικό του μοναστηριού της! Ο Μακαριώτατος μας υποδέχτηκε με πολλή χαρά! Μας ευχήθηκε η Αγία να μας σκεπάξει πάντοτε στη ζωή μας! Γυρίσαμε στο σχολείο αλληλοϊωμένοι... Ήταν πράγματι μια διαφορετική επίσκεψη σε σχέση με τις προηγούμενες εκπαιδευτικές επισκέψεις. Ήταν μια πνευματική συνάντηση και μια γνωριμία που δεν έχει τελειώσει. Τώρα μας περιμένει αρκετή αλλιώς και ευχάριστη

δουλειά με ιδιαίτερες αναμνήσεις και εντυπώσεις που θα μείνουν χαραγμένες βαθιά μέσα μας για πάντα! Πόσο αδικούμε τον εαυτό μας όταν δε γνωρίζουμε το πόσο ευλογημένοι από τον Θεό είμαστε αλλιώς και πόσο μεγάλη ευθύνη φέρουμε καθώς περπατάμε στα χωράφια μιας αγίας και ελεήθερης ψυχής που αγάπησε με όλο της το «είναι» τον Θεό και τον άνθρωπο!

Το πρόγραμμα «Το παιδί, η πόλη και τα μνημεία» αποτελεί πρωτοβουλία του δήμου Αθηναίων. Υλοποιείται από την Τεχνόπολη δήμου Αθηναίων σε συνεργασία με τις Δ/σεις Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης Α' Αθήνας (Περιβαλλοντική εκπαίδευση και Πολιτιστικά θέματα) και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης Α' Αθήνας (Περιβαλλοντική εκπαίδευση), και με την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών (Γραφείο Διασύνδεσης Α.Σ.Κ.Τ.).

Το πρόγραμμα έχει λάβει την έγκριση του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής για την εφαρμογή του στην Πρωτοβάθμια εκπαίδευση κατά τη σχολική χρονιά 2018-2019 (Εξ. Πρωτ.: 129389/Δ7).

Υπεύθυνη καθηγήτρια:
κ. Βασιλική Γκαβαϊσέ,
καθηγήτρια Εικαστικών

Επίσκεψη της Α΄ Γυμνασίου στο Μουσείο Κοτσανά Αρχαίας Ελληνικής Τεχνολογίας

Τα παιδιά ήρθαν σε επαφή με την Τεχνολογία των Αρχαίων Ελλήνων και τις απίστευτες επιδόσεις τους στον τομέα αυτόν γνωρίζοντας 300 περίπου τεχνολογικές εφευρέσεις του αρχαιοελληνικού τεχνολογικού θαύματος.

Επίσκεψη της Β΄ Γυμνασίου στο Ολυμπιακό Μουσείο

Επίσκεψη της Β΄ Γυμνασίου στο Γερμανικό Ινστιτούτο

Μαθητές και μαθήτριες της Β΄ Γυμνασίου είχαν την ευκαιρία να επισκεφτούν το Γερμανικό Ινστιτούτο Αθηνών, να γνωρίσουν τον ανακαινισμένο χώρο της βιβλιοθήκης του και να παρακολουθήσουν τη γερμανική ταινία: "Kaddisch für einen Freund". Στο τέλος της προβολής ακολούθησε διάλογος με την κ. Androbik (Υπεύθυνη του κινηματογράφου του Ινστιτούτου), όπου οι μαθητές εξέφρασαν τις σκέψεις, τα συναισθήματα και τις ανησυχίες τους σχετικά με το περιεχόμενο της ταινίας. Μιας ταινίας βασισμένη στην αξία της φιλίας κυρίως στις μέρες μας και στη δύναμη που κατέχει, προκειμένου να καταστείλει την στενομαλοσύνη, τις προκαταλή-

ψεις και το μίσος που υπάρχει μεταξύ ανθρώπων διαφορετικών εθνοτήτων.

κ. Ευφροσύνη Λιάση,
καθηγήτρια Γερμανικών

Βράβευση μαθητών - Συμμετοχή στον μαθηματικό διαγωνισμό «Πυθαγόρας»

Οι μαθητές της Γ΄ Γυμνασίου στην προσπάθειά τους να κατανοήσουν τις Αξιοσημείωτες Ταυτότητες που περιέχονται στην ύλη της Άλγεβρας, τους επιμελήθηκαν με τη βοήθεια της κ. Γκαβαϊσέ στο μάθημά των Εικαστικών με φαντασία και δημιουργική διάθεση τους σεληδοείκτες

Το Σάββατο 9-12-2023 βραβεύτηκαν από την Ελληνική Μαθηματική Εταιρεία οι μαθητές μας που διακρίθηκαν στον διαγωνισμό «ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ».

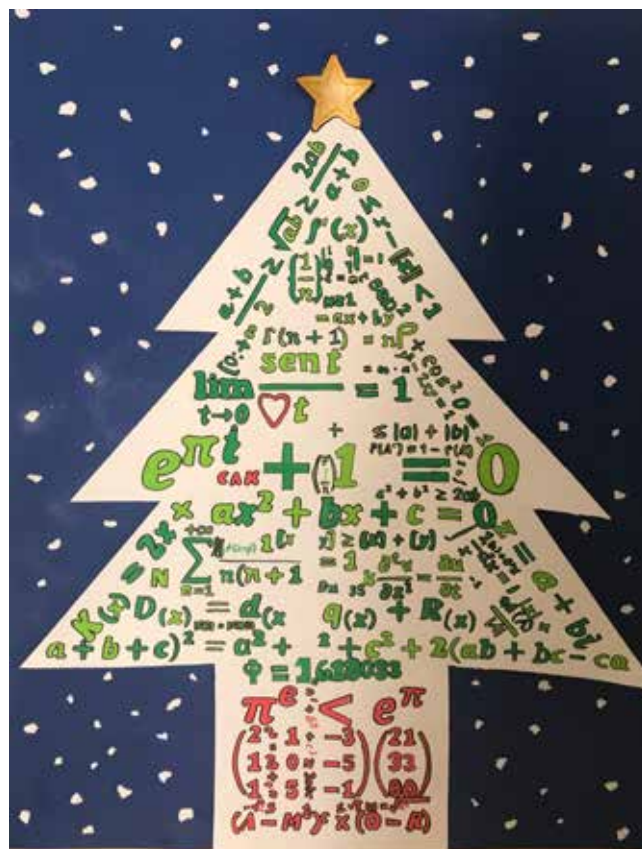
Στόχος του διαγωνισμού είναι να αναπτύξουν οι μαθητές την κριτική τους ικανότητα και σκέψη. Να αναγνωρίσουν τη σημασία των Μαθηματικών στην καθημερινή πραγματικότητα.

Οι μαθητές δοκιμάστηκαν και αξιολογήθηκαν για την Αριθμητική ικανότητα, Επαγωγική, Συνδυαστική, ικανότητα μετάφρασης συμβόλων και διαγραμμάτων, Γεωμετρική, Αλγοριθμική ικανότητα επίλυσης προβλήματος.

Το Σχολείο συγχαίρει τους μαθητές που διακρίθηκαν! Μπράβο σε όλους τους μαθητές που συμμετείχαν στον διαγωνισμό, για τη μεθοδική τους μελέτη!

Οι ταυτότητες των μαθηματικών αλλιώς ... Εργασίες των μαθητών της Γ΄ Γυμνασίου

Επίσκεψη της Β΄ Λυκείου στη Μονή Δαφνίου

Την Τετάρτη 8 Νοεμβρίου, οι μαθητές της Β΄ Λυκείου επισκέφθηκαν τη Μονή Δαφνίου στο Χαϊδάρι, στις παρυφές του Όρους Αιγάλεω, κτισμένη στη θέση που υπήρχε το Ιερό του Απόλλωνα στο Δαφνί. Με σύμμαχο τον καλό καιρό, τα παιδιά μπόρεσαν να περιηγηθούν στους εξωτερικούς και εσωτερικούς χώρους της μονής, να μπουν στα κελιά των μοναχών, να ακούσουν τις ιστορίες για τις κρύπτες. Θαύμασαν την εντυπωσιακή αρχιτεκτονική της

και την ιδιαίτερη ψηφιδωτή διακόσμηση του ναού της και κατάλαβαν γιατί αποτελεί ένα από τα πλέον εξαιρετικά μνημεία της βυζαντινής τέχνης που προστατεύεται από την UNESCO ως μνημεία παγκόσμιας κληρονομιάς.

Η εκπαιδευτική δράση ολοκληρώθηκε με λίγες στιγμές ξεκούρασης, γέλιου και χαράς στο Άλσος Χαϊδαρίου, όπου τα παιδιά απόλαυσαν τη φύση και τον ήλιο.

Διακρίσεις - Ειδικά βραβεία- ξενόγλωσσα μαθήματα

Συγχαρητήρια στους μαθητές μας για τις εξαιρετικές τους επιδόσεις!

Συγχαίρουμε τους μαθητές του γυμνασίου και λυκείου των εκπαιδευτηρίων μας για την πολύ μεγάλη επιτυχία τους και την απόκτηση διπλωμάτων στα Αγγλικά, τα Γαλλικά

και τα Γερμανικά.

Τα ταλέντα μας όμως δε σταματούν εκεί! Ιδιαίτερη μνεία αξίζει στα παιδιά που παρέλαβαν ειδικούς επαίνους καθώς διακρίθηκαν για τις ιδιαίτερες κλίσεις τους σε τομείς όπως τα μαθηματικά, τα εικαστικά και τον

αθλητισμό καθώς και για τη συμμετοχή τους σε διαγωνισμούς μαθηματικών και γαλλοφωνίας. Τους ευχόμαστε ολόψυχα κάθε πρόοδο στη ζωή τους!

Οι καθηγήτριες των ξένων γλωσσών

Χριστουγεννιάτικη Γιορτή

Η Χριστουγεννιάτικη γιορτή μας φέτος παρουσιάστηκε από τους μαθητές της Α' γυμνασίου, οι οποίοι με χαρά ανέλαβαν να απαγγείλουν ποιήματα και να παρουσιάσουν ένα θεατρικό δρώμενο με τίτλο «Το πιο ακριβό δώρο».

Στο έργο αυτό μία δραστήρια δασκάλα σε ένα ορεινό χωριό κατάφερε

μαζί με τους μαθητές της να πλησιάσουν κάποια μοναχική και ιδιότροπη γυναίκα και να της μεταφέρουν το μήνυμα της θείας ενανθρώπισης του Χριστού. Με την αγάπη και το ενδιαφέρον που της έδειξαν τα παιδιά έμπρακτα, η γυναίκα άλλαξε εσωτερικά, ένωσε χαρά και έζησε αληθινά Χριστούγεννα. «Όλος ο κόσμος πάντα

περίμενε με λαχτάρα τη Γέννηση του Χριστού, για να αρχίσει μια νέα εποχή για τους ανθρώπους», μας είπαν στο τέλος της παράστασης οι μικροί πρωταγωνιστές!

κ. Παρασκευά Αργυρώ,
φιλόλογος

ΝΥΧΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ

Την άγια νύχτα τη Χριστουγεννιάτικη ληυούν τα πόδια και προσκυνούν γονατιστά στη φάτνη τους τ' άδοξα βόδια.
Κι ο ζευγολάτης ξάγρυπνος θωρώντας τα σταυροκοπιέται και λήει με πίστη απ' της ψυχής τ' απόβαθα, Χριστός γεννιέται!
Την άγια νύχτα τη Χριστουγεννιάτικη κάποιοι ποιμένες ξηπνούν από φωνές ύμνων μεσουράνες στη γη σταθμένες.
Κι' ακούοντας τα Ωσαννά απ' αγγέλων στόματα στο σκόρπιο αέρα, τα διαλαλούν σε χειμαδιά λιοφώτιστα με τη φλογέρα.
Την άγια νύχτα τη Χριστουγεννιάτικη - ποιος δεν το ξέρει; - των Μάγων κάθε χρόνο τα μεσάνυχτα λάμπει τ' αστέρι.
Κι' όποιος το βρει μέσ' στ' άλληλα αστέρια ανάμεσα και δεν το χάσει σε μια άλληλη Βηθλεέμ ακολουθώντας το μπορεί να φτάσει.

Γεώργιος Δροσίνης

